

Муттафақун алайх бўлган ҳадисда Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳу шундай дейди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг орқаларида намоз ўқиганимизда (ташаҳхудда): «Ассаламу алаллоҳ, ассаламу ала фуланин» (Аллоҳга салом, фалончига салом) дер эдик. Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бизга: «Аллоҳ Ўзи Саломдир. Сизлардан бирингиз намозда ўтирса: «Аттахийяту лиллаҳи вас-солавату ват-тойийибат, ассаламу алайка айюҳан-набиийу ва роҳматуллоҳи ва барокатух, ассаламу алайна ва ала ибадиллаҳис-салиҳийн, ашҳаду ан ла илаҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва росулуҳ» (яъни: Салом-таъзимлар, дуолар ва покиза сўзумаллар Аллоҳ учундир. Эй, Набий! Сизга Аллоҳнинг саломи, раҳмати ва баракотлари бўлсин. Бизга ҳамда Аллоҳнинг солиҳ бандаларига салом бўлсин - Агар шундай десаларингиз, бу Аллоҳнинг осмону ердаги барча солиҳ бандаларига етади - Гувоҳлик бераманки, Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ ва Муҳаммад Унинг қули ҳамда расулидир) десин, сўнг ўзи хоҳлаган тилакларини тиласин», дедилар.

Имом Муслим ривоят қилған ҳадисда Каъб ибн Ужра розияллоху анху шундай дейди: Бир куни Расулуллох соллаллоху алайҳи ва саллам бизнинг олдимизга чиқдилар. Биз: «Ё Расулуллох, сизга қандай салом беришни биламиз, лекин сизга қандай саловат айтамиз?», дедик.

Шунда у зот: «Аллоҳумма солли ала Мұхаммадив ва ала али Мұхаммад
кама соллайта ала али Иброҳим, иннака ҳамийдум мажийд.

Аллоҳумма борик ала Мұхаммадив ва ала оли Мұхаммад кана боракта ала али Иброҳим, иннака ҳамийдум мажийд”, денглар», дедилар.

(Маъноси: Эй Аллоҳ! Иброҳимга ва унинг оила аҳлига сано-раҳмат ёғдирганинг каби Муҳаммадга ва унинг оила аҳлига ҳам сано-раҳмат ёғдиргин. Албатта Сен мақтовли ва улуғ Зотсан. Эй Аллоҳ! Иброҳимга ва унинг оила аҳлига баракот-хайр ато эттанингдек Муҳаммадга ва унинг оила аҳлига ҳам баракот-хайр ато этгин. Албатта Сен мақтовли ва улуғ Зотсан.)

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу ривоят қилган муттафақун алайҳ ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Агар биронтангиз “аттаҳиёт” ва солавотларни айтиб бўлса, Аллоҳ таолодан тўртта нарсадан паноҳ сўраб: “Аллоҳумма инний аъзуу бика мин азаби жаҳаннам ва мин азабил қобр ва мин фитнатил-маҳя вал-мамат ва мин шарри фитнатил-масиҳид-дажжал” десин», дедилар. (Маъноси: Парвардигоро! Мен Сендан дўзах азобидан, қабр азобидан, тириклик ва ўлим фитнасидан ҳамда масиҳи Дажжол фитнасидан паноҳ беришингни сўрайман.)

Шарҳ:

Намоз ўқувчи киши ташаҳхудга ўтиrsa, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам саҳобаларига таълим берган «аттаҳиёт»ни ўқиши лозим. Кейин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга саловат айтади, кейин хоҳлаган дуосини ўқийди. Лекин Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ворид бўлган дуоларни ўқиши афзал, чунки бу дуолар дунё ва охиратдаги барча яхшиликларни ўз ичига олган. Баъзи уламолар юқорида зикр қилинган тўртта нарсадан паноҳ сўраш дуосини ўқишини вожиб дейишган.

Бугунги дарсдан олинадиган фойдалар:

1. Ташаҳхуд ва Пайғамбар алайҳис саломга саловат айтиш намознинг рукнларидан.
2. Намозда ташаҳхуд ва саловотдан кейин жаҳаннам ва қабр азобидан, дунё ва охират фитнасидан ва дажжол фитнасидан паноҳ сўраш суннат.
3. Намозда салом беришдан аввал дуо қилиш суннат.